

Svar (22/9 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ikke regeringens politik, at borgere skal kunne tvangsflyttes fra deres hjem, fordi det er billigere for samfundet at give den nødvendige pleje og omsorg i et botilbud.

Jeg har fra socialministeren modtaget følgende uddybende bemærkninger:

»Det vil være i strid med både grundloven og serviceloven at tvangsflytte handicappede fra deres hjem med den begrundelse, at det er billigere for samfundet at give den nødvendige pleje og omsorg i et botilbud.

Hjælp til personlig pleje og nødvendige praktiske opgaver skal efter serviceloven ydes efter en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp. Der ikke hjemmel i loven til, at en kommune kan sige, at den kun vil yde hjælp til et menneske med handicap i eget hjem, så længe det er billigere for det offentlige end et botilbud.

Kommunerne har en generel rådgivningsforpligtelse. Det kan være fornuftigt, at kommunen i sin rådgivning inddrager spørgsmålet om en anden bolig, hvis dette kan medføre, at den samlede service til borgeren vil kunne blive bedre og mere hensigtsmæssig. Dette gælder fx, hvis et menneske med handicap bor i en bolig, som på grund af sin indretning og tilgængelighed er uhensigtsmæssig i forhold til at kunne levere den relevante service.

Det følger af serviceloven, at flytning af handicappet fra eget hjem ikke kan ske mod den handicappedes vilje, med mindre betingelserne herfor i servicelovens paragraf 109e er opfyldt. Bestemmelsen i servicelovens paragraf 109e gælder de helt særlige situationer, hvor personen modsætter sig flytning og mangler evnen til at give et gyldigt samtykke. Det vil her være hensynet til den handicappede, der gør det nødvendigt at flytte den pågældende og ikke økonomiske hensyn. Det er det sociale nævn, der træffer afgørelsen.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 4847

Til indenrigs- og sundhedsministeren (15/9 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 3353 oplyse, om der i Danmark stilles krav om, at læger, der opererer børn (i ikke-akutte tilfælde), skal have en ekstra uddannelse, der svarer til den, børnekirurger har i andre lande?«

Begrundelse

Det fremgik af omtale i pressen tidligere på året, at børn er døde på danske sygehuse, fordi kirurgerne ikke er uddannet til børnekirurgi i modsætning til de andre nordiske lande. Ministeren svarede på spørgsmål nr. S 3353, at børnekirurgi i Danmark foregår på nogle få børneafdelinger, hvor læger og det øvrige personale ofte har en specialiseret oplæring. Men det fremgår ikke klart, om det er et krav til de læger, der opererer, at de har modtaget en sådan specialiseret oplæring, ligesom det ikke fremgår, om den oplæring, de danske læger modtager, svarer til den, børnekirurger i andre lande har. Det er for spørgeren ikke afgørende, hvilken titel lægerne har, men om der er sikkerhed for, at kirurger, der udfører ikke-akutte operationer på børn, har gennemgået en specialuddannelse i børnekirurgi, der er på niveau med de øvrige nordiske lande. Spørgeren håber derfor, at ministeren vil præcisere, hvori eventuelle forskelle mellem Danmark og de øvrige nordiske lande består.

Svar (29/9 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har til brug for min besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen. Heraf fremgår, at der i Danmark ikke stilles specifikke krav om specialuddannelse til læger, der opererer børn (ikke-akut). Specialiseret børnekirurgi varetages dog ganske få steder, hvor kirurgerne har fået yderligere supplerende uddannelse, og hvor der eksisterer en børneafdeling, børnekirurgisk afsnit og anæstesiologisk afsnit, der kan varetage opgaven – ofte efter en specialiseret oplæring af både læger og det øvrige personale.